

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ: Ψηφιοποιημένο ηλεκτρονικό αντίγραφο το οποίο ταυτίζεται με το αντίστοιχο έντυπο έγγραφο. Θεωρημένο για τη νόμιμη απούλοποιημένη σύμπτωση και έκδοσή του, με εγκεκριμένη ηλεκτρονική υπογραφή Αθήνα, 2025.05.19 13:42:42 EEST. Ο Γραμματέας: ODYSSEAS KAKAVAKIS

Αριθμός απόφασης833/2025

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή, Αικατερίνη Τζιράκη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, η οποία ορίστηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών, και από τη Γραμματέα Αικατερίνη Μαργαρίτη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 18 Νοεμβρίου 2024, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

Της ενάγουσας: Λ του και της Ι , ενεργούσας ατομικά και ως ασκούσας την επιμέλεια του ανηλικού τέκνου των διαδίκων Μ , η οποία κατοικεί στ. ; (επί της οδού), διατηρεί ΑΦΜ και παραστάθηκε ενώπιον του ακροατηρίου μετά του πληρεξουσίου Δικηγόρου Ανδρέα Παπαβασιλείου (ΑΜ ΔΣΠ 4370).

Των εναγόμενων: 1) υ του Κ και της , ο οποίος κατοικεί στην Αθήνα (επί της οδού : αρ.) και διατηρεί ΑΦΜ και 2) του Ι και της ; , η οποία κατοικεί στην Αθήνα (επί της οδού : αρ.) και διατηρεί ΑΦΜ οι οποίοι παραστάθηκαν ενώπιον του ακροατηρίου δια του πληρεξουσίου Δικηγόρου Α (ΑΜ ΔΣΑ :).

Η ενάγουσα ζήτησε να γίνει δεκτή η από 25.02.2022 αγωγή της, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου, λαμβάνοντας αριθμό εκθ. καταθ. 19528/435/09.03.2022, προσδιορίστηκε προς συζήτηση για τη δικάσιμο της 28^{ης}.11.2022 και μετά από αναβολή για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και εγγράφηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι Δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από τις διατάξεις των άρθρων 1485, 1486, 1489 και 1493 ΑΚ προκύπτει ότι οι γονείς έχουν κοινή και ανάλογη με τις δυνάμεις τους υποχρέωση να διατρέφουν το ανήλικο τέκνο τους, ακόμη και εάν διατηρεί περιουσία, της οποίας, όμως, τα εισοδήματα ή το προϊόν της εργασίας του ή άλλα τυχόν εισοδήματά του δεν επαρκούν για την διατροφή του. Επίσης, από το συνδυασμό των άρθρων 1389, 1390 και 1489 παρ. 2 ΑΚ, με τα οποία ρυθμίζεται η συνεισφορά των συζύγων για την αντιμετώπιση των οικογενειακών αναγκών, στις οποίες περιλαμβάνεται και η διατροφή των κοινών τέκνων, προκύπτει ότι

η συνεισφορά γίνεται από κοινού και ανάλογα με τις δυνάμεις εκάστου γονέα και ανάλογα με τις δυνατότητες του για προσωπική εργασία, τα εισοδήματα και την περιουσία του (ΑΠ 175/2020, ΑΠ 1156/2017, ΑΠ 1402/2005, δημ. στη Νόμος). Για να καθορισθεί το ποσό της διατροφής αξιολογούνται τα εισοδήματα των γονέων από οποιαδήποτε πηγή και στη συνέχεια προσδιορίζονται οι ανάγκες του τέκνου, καθοριστικό δε στοιχείο αποτελούν οι συνθήκες της ζωής του, χωρίς να ικανοποιούνται παράλογες αξιώσεις (ΑΠ 1175/2020, ΑΠ 995/2019, ΑΠ 1156/2017, ΑΠ 1663/2014, ΑΠ 120/2013, ΑΠ 282/2012, δημ. στην τνπ Νόμος). Το μέτρο της διατροφής προσδιορίζεται με βάση τις ανάγκες του δικαιούχου, όπως προκύπτουν από τις συνθήκες ζωής του, και περιλαμβάνει τα έξοδα που είναι αναγκαία για τη συντήρηση και εν γένει εκπαίδευσή του. Ως συνθήκες ζωής νοούνται οι συγκεκριμένοι όροι διαβίωσης, που ποικίλουν ανάλογα με την ηλικία, τον τόπο κατοικίας, την ανάγκη επιτήρησης και εκπαίδευσης και την κατάσταση της υγείας του δικαιούχου, σε συνδυασμό με την περιουσιακή κατάσταση του υποχρέου (ΑΠ 402/2020, δημ. στην τνπ Νόμος, ΑΠ 823/2000, ΕλλΔ/νη 41.1597). Ο γονέας που συνοικεί με το ανήλικο μπορεί να συνυπολογίσει ο,τιδήποτε συνδέεται με την πραγματική διάθεση χρημάτων για τις ανάγκες του, καθώς και την προσφορά προσωπικών υπηρεσιών για την περιποίηση και φροντίδα του, που είναι αποτιμητές σε χρήμα και άλλες παροχές σε είδος, που συνδέονται με τη συνοίκηση (ΑΠ 1612/2017, ΑΠ 1048/2015, ΑΠ 120/2013, δημ. στην τνπ Νόμος). Η δαπάνη για την εξυπηρέτηση στεγαστικών ή καταναλωτικών δανείων δεν προαφαιρείται από το εισόδημα του υποχρέου, αλλά λαμβάνεται υπόψη ως επιπλέον βιοτική ανάγκη (ΑΠ 1156/2017, ΑΠ 120/2013 και ΑΠ 837/2009 δημ. στην τνπ Νόμος). Περαιτέρω, για την πληρότητα της αγωγής διατροφής τέκνου θα πρέπει, κατ' άρθρο 216 ΚΠολΔ, να αναφέρονται η συγγενική σχέση των διαδίκων (γονέα - τέκνου), η αδυναμία του ανηλίκου τέκνου να διατρέφει τον εαυτό του από τα εισοδήματα της περιουσίας ή το προϊόν της εργασίας του, τα περιουσιακά στοιχεία του εναγομένου γονέα, οι ανάγκες του ανηλίκου, όπως προκύπτουν από τις συνθήκες ζωής του, οι οποίες είναι προσδιοριστικές της διατροφής του, και το αιτούμενο συνολικό ποσό που αποτελεί την ανάλογη διατροφή του. Αντιθέτως, στο αγωγικό δικόγραφο δεν απαιτείται να προσδιορίζεται με ακρίβεια το απαραίτητο για την κάλυψη κάθε επιμέρους ανάγκης ποσό και να εκτίθενται οι οικονομικές δυνατότητες και η δυνατότητα συνεισφοράς του άλλου γονέα, καθώς το σχετικό στοιχείο συνιστά τη βάση ένστασης (κατ' άρθρο 1489 παρ. 2 ΑΚ), την οποία μπορεί να προτείνει ο εναγόμενος προς περιορισμό της υποχρέωσής του προς διατροφή, ισχυριζόμενος ότι το τέκνο έχει δικαίωμα διατροφής έναντι και του άλλου γονέα ο οποίος υποχρεούται να συμβάλλει στη διατροφή του τέκνου, ανάλογα με τις οικονομικές του δυνατότητες (ΑΠ 1175/2020, ΑΠ 124/2017, ΕφΠατρ 155/2021 και ΕφΠειρ 486/2015, δημ. στην τνπ Νόμος). Περαιτέρω, από τον συνδυασμό των άρθρων 1461, 1463, 1485, 1486, 1487 εδ. β', 1489 και 1490 συνάγεται ότι, εάν οι δυνάμεις γονέα δεν επαρκούν για τη διατροφή του ανηλίκου τέκνου, ανακύπτει υποχρέωση των επόμενων ανιόντων, οι οποίοι ενέχονται κατ' ίσα μέρη για διατροφή του εγγονιού τους στην έκταση που δεν μπορεί να καλυφθεί (ΕφΘεσ 286/2001 Αρμ 2001.923). Η σχετική ευθύνη για διατροφή είναι

διαδοχική και όχι παράλληλη ή σύγχρονη (ΑΠ 282/2012 ΧρΙΔ 2013.425), οι περισσότεροι δε in abstracto υπόχρεοι δεν ενέχονται όλοι απέναντι στο δικαιούχο, αλλά ο προηγούμενος ή οι προηγούμενοι στη σειρά αποκλείουν τους επόμενους, των οποίων αντίστροφα η in concreto υποχρέωση προϋποθέτει την ανυπαρξία ή την αδυναμία των προηγούμενων υπόχρεων (Ε. Κουνουγέρη-Μανωλεδάκη, Οικογενειακό Δίκαιο, τόμ. 2, 8η έκδ., 2021, σελ. 232). Η αγωγή καταβολής διατροφής στρεφόμενη κατά απώτερου ανιόντα πρέπει να περιέχει κατ' άρθρο 216 παρ. 1 στ. α' ΚΠολΔ σαφή έκθεση των γεγονότων που θεμελιώνουν σύμφωνα με το νόμο την αγωγή και δικαιολογούν την άσκηση της από τον ενάγοντα κατά του εναγομένου, ήτοι πρέπει σε αυτήν να διαλαμβάνεται η συγγένεια που συνδέει τον ενάγοντα με τον εναγόμενο, η αδυναμία αυτοδιατροφής (απορία) του ενάγοντα, τα περιουσιακά στοιχεία του εναγόμενου ανιόντα, και οι ανάγκες του ενάγοντα που είναι προσδιοριστικές του ύψους της καταβλητέας ανάλογης διατροφής, καθώς και το απαιτούμενο, για όλες αυτές τις ανάγκες, συνολικό ποσό δαπάνης (ΑΠ 124/2017 δημ. στην τνπ Νόμος). Ο ισχυρισμός του εναγόμενου ανιόντος περί ύπαρξης προπορευόμενου κατά σειρά υπόχρεου συνιστά ένσταση καταλυτική της αγωγής, στηριζόμενη στα άρθρα 1485 και 1489 παρ. 1 ή 2 ΑΚ (ανάλογα με το εάν πρόκειται για πλησιέστερο ανιόντα ή για τον γονέα του ενάγοντα), κατά της οποίας ο ενάγων δύναται να αντιτάξει με αντένσταση – προτεινόμενη και καθ' υποφορά – ότι υπάρχει μεν ο υπόχρεος της προηγούμενης σειράς, πλην, όμως, δεν έχει καθόλου δυνατότητα να συμβάλλει στη διατροφή του ενάγοντος, επειδή, ενόψει και των λοιπών υποχρεώσεών του, δεν είναι σε θέση να τη δώσει χωρίς να διακινδυνεύσει η δική του διατροφή (άρθρο 1487 εδ. α' ΑΚ) ή επειδή η δικαστική επιδίωξη στην ημεδαπή εναντίον του είναι αδύνατη ή ιδιαίτερα δυσχερής (βλ. Ε. Κουνουγέρη-Μανωλεδάκη, ό.π., σελ. 232-233, Ανδρουλιδάκη – Δημητριάδη, ό.π., άρθρ. 1488 αρ. 18 - 19, 1490 αρ. 38). Εάν η αδυναμία του προπορευόμενου κατά σειρά υπόχρεου είναι μερική, τότε και η εναλλαγή (μετακύλιση) είναι μερική (ΜΠρΘεσ 343/1989 ό.π., Ε. Κουνουγέρη-Μανωλεδάκη, ό.π., σελ. 232, Ανδρουλιδάκη – Δημητριάδη, ό.π., άρθρο 1490 αρ. 9). Περαιτέρω, από το συνδυασμό των άρθρων 1389 - 1392 εδ. β', 1495 ΑΚ συνάγεται ότι σε περίπτωση διακοπής της έγγαμης συμβίωσης, οπότε εξακολουθεί μεν ο μεταξύ των συζύγων γάμος, πλην όμως δεν μπορεί να γίνει λόγος για συνεισφορά αυτών προς αντιμετώπιση των αναγκών της οικογένειας, μεταξύ των οποίων και η αμοιβαία υποχρέωση των συζύγων για διατροφή, αφού με τη διακοπή της συμβίωσης έπαυσε να υπάρχει και να λειτουργεί κοινός οίκος και να δημιουργούνται οικογενειακές ανάγκες, εκείνος από τους συζύγους που για εύλογη στο πρόσωπό του αιτία διακόπηκε η έγγαμη συμβίωση, δικαιούται διατροφή σε χρήμα από τον άλλο σύζυγο, η οποία προκαταβάλλεται μηνιαίως και υποκαθιστά τη συνεισφορά του υπόχρεου υπό συνθήκες οικογενειακής ζωής. Η υποχρέωση για καταβολή διατροφής μετά τη διακοπή της έγγαμης συμβίωσης συνιστά συνέπεια της υποχρέωσης συνεισφοράς των συζύγων στην αμοιβαία διατροφή αυτών κατά τη διάρκεια του γάμου (κατά το άρθρο 1389 ΑΚ) και για τη στοιχειοθέτηση της σχετικής αξίωσης απαιτείται είτε ο δικαιούχος της διατροφής σύζυγος να διέκοψε ο ίδιος την έγγαμη συμβίωση

για εύλογη αιτία (όπως ρητά ορίζεται κατ' άρθρο 1391 παρ. 1 ΑΚ), είτε η διακοπή της έγγαμης συμβίωσης να προήλθε από τον υπόχρεο για διατροφή σύζυγο (ΑΠ 907/2011, ΑΠ 1217/2007, ΑΠ 676/2000, ΑΠ 613/1999, ΕφΔωδ 169/2007, ΕφΑθ 83/2007, δημ. στην τνπ Νόμος). Εύλογη αιτία για τη διακοπή της έγγαμης συμβίωσης συνιστά οποιοδήποτε γεγονός μπορεί να δικαιολογήσει τη διάσπαση της συμβίωσης και μπορεί να οφείλεται σε υπαιτιότητα του ενός από τους συζύγους ή και σε κοινή υπαιτιότητα (ΑΠ 1031/1993, ΕΕΝ1994.612, ΕφΔωδ 169/2007 ό.π.). Το εύλογο ή μη της αιτίας διακοπής της έγγαμης συμβίωσης κρίνεται, κυρίως, υπό το πρίσμα της αμοιβαίας υποχρέωσης των συζύγων για συμβίωση (ως ορίζεται κατ' άρθρο 1386 ΑΚ, εφόσον η σχετική αξίωση δεν αποτελεί κατάχρηση δικαιώματος) και των αρχών του συζυγικού βίου που προβλέπονται κατ' άρθρο 1387 ΑΚ, με το οποίο ορίζεται ότι οι σύζυγοι αποφασίζουν από κοινού για κάθε θέμα του συζυγικού βίου και η σχετική ρύθμιση πρέπει να μην εμποδίζει την επαγγελματική και λοιπή δραστηριότητα τους και να μην παραβιάζει την σφαίρα της προσωπικότητάς τους (ΑΠ 1217/2007, δημ. στην τνπ Νόμος, ΑΠ 565/2002 Χρ.ΙΔ 2002.612). Περαιτέρω, ενόψει του ότι με το άρθρο 1389 ΑΚ ορίζεται ότι η συνεισφορά καλύπτεται με την προσωπική εργασία, τα εισοδήματα και την περιουσία των συζύγων, για τον υπολογισμό της αναλογίας συμβολής του κάθε συζύγου για τη διατροφή πρέπει να ληφθεί ως στοιχείο, μεταξύ άλλων, και η περιουσία (ΟΛΑΠ 9/1991 δημ. στην τνπ Νόμος). Εξάλλου, από τις διατάξεις των άρθρων 1389, 1390 και 1391 ΑΚ προκύπτει ότι το μέτρο της διατροφής που οφείλεται μετά τη διακοπή της έγγαμης συμβίωσης στο δικαιούχο προσδιορίζεται με βάση τις ανάγκες του δικαιούχου, όπως προκύπτουν υπό συνθήκες οικογενειακής ζωής, σε συνδυασμό με εκείνες που ανέκυψαν από τη χωριστή διαβίωση, τις εκατέρωθεν οικονομικές δυνάμεις και το συσχετισμό των εκατέρωθεν συμβολών. Συνεπώς, η αξίωση διατροφής δεν εξαρτάται από την απορία του δικαιούχου, ούτε από την ευπορία του συζύγου του, δεδομένου ότι προϋπόθεση για τη γέννηση της σχετικής αξίωσης αποτελεί η ασθενέστερη οικονομική κατάσταση του πρώτου. Οι ανάγκες αυτές, αποτιμώνται και μετά τη διάσπαση, όπως είχαν διαμορφωθεί κατά τη διάρκεια της συμβίωσης, συνεκτιμώνται όμως οι διαφοροποιήσεις που προκλήθηκαν από τη χωριστή διαβίωση, την έλλειψη κοινού οίκου και τη συνακόλουθη πιθανή αύξηση των ατομικών δαπανών του κάθε συζύγου. Επομένως, ο σύζυγος, που διέκοψε για εύλογη αιτία τη συμβίωση, δικαιούται να απαιτήσει από τον άλλο σύζυγο διατροφή σε χρήμα, προκαταβαλλόμενη κάθε μήνα με τις ίδιες προϋποθέσεις, που θα δικαιούτο κατά τη διάρκεια της συμβίωσης με τη διαφορά ότι, ενώ όταν υπάρχει συμβίωση οι υποχρεώσεις συνεισφοράς δεν συμψηφίζονται, αλλά συμπληρώνονται αθροιστικά, όταν διακοπεί η συμβίωση, χωρεί ένα είδος συμψηφισμού των αμοιβαίων υποχρεώσεων για διατροφή, με την έννοια ότι δικαιούχος τελικά είναι ο σύζυγος μόνο, ο οποίος, υπό τους όρους της έγγαμης συμβίωσης, οφείλει τη μικρότερη συνεισφορά και στον οποίο, εφόσον διέκοψε τη συμβίωση από εύλογη αιτία, οφείλεται ως διατροφή σε χρήμα, η διαφορά μεταξύ της μεγαλύτερης συνεισφοράς του άλλου και της δικής του μικρότερης συνεισφοράς (ΑΠ 676/2000 ΕΛΛΔ/νη 41.1597, ΑΠ 801/1994 ΕΛΛΔ/νη 37. 97, ΑΠ 550/1994 ΕΛΛΔ/νη 36. 339, ΕφΘεσ 389/2002 Αρμ. 2002.1615).

X

Στην προκειμένη περίπτωση, με την κρινόμενη αγωγή η ενάγουσα εκθέτει ότι η έγγαμη συμβίωση των διαδίκων διακόπηκε με πρωτοβουλία του εναγόμενου και χωρίς εύλογη αιτία, καθώς ο ίδιος αποχώρησε από την οικογενειακή στέγη, έχοντας αποστασιοποιηθεί από την αντιμετώπιση των θεμάτων υγείας της ανήλικης κόρης τους και παραλείποντας να επιδείξει τη δέουσα συζυγική συμπεριφορά συμπαράστασης, συνεργασίας και αγάπης. Με βάση τα παρατιθέμενα περιστατικά και συνθήκες και εκθέτοντας ότι τα εισοδήματα και η περιουσία που διατηρεί δεν επαρκούν για να ικανοποιήσει αυτόνομα τις διατροφικές ανάγκες της και η ίδια αδυνατεί να εργασθεί, για τους ειδικότερα αναφερόμενους λόγους, ζητά να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει για τη διατροφή της ποσό χιλίων είκοσι δύο ευρώ, για χρονικό διάστημα δυο ετών από την επομένη επίδοσης της αγωγής, εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός και με τον νόμιμο τόκο από την καθυστέρηση κάθε επιμέρους παροχής μέχρι την εξόφληση. Επίσης, εκθέτοντας ότι το ανήλικο τέκνο των διαδίκων που διαμένει με την ίδια αδυνατεί να διατρέφει τον εαυτό του και στερείται περιουσίας και εισοδημάτων, αιτείται να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταβάλει διατροφή ποσού τριών χιλιάδων πεντακοσίων είκοσι επτά ευρώ και πενήντα λεπτών του ευρώ μηνιαίως, η οποία είναι ανάλογη της συνεισφοράς του για την ικανοποίηση των αναγκών διαβίωσης του, με βάση τις οικονομικές δυνατότητες των γονέων του, για χρονικό διάστημα δυο ετών από την επομένη επίδοσης της αγωγής, εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός και νομιμοτόκως από την επομένη επίδοσης της κρινόμενης αγωγής μέχρι την εξόφληση. Άλλως, σε περίπτωση που κριθεί ότι ο πρώτος εναγόμενος δεν μπορεί να ανταποκριθεί σε μέρος ή στο σύνολο της διατροφής του τέκνου τους, αιτείται να κληθεί η δεύτερη εναγόμενη, γιαγιά του ανηλίκου από την πατρική γραμμή, να καταβάλει το σύνολο ή το ποσό που υπολείπεται για τη διατροφή του, εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός, νομιμοτόκως από την καθυστέρηση εκάστης παροχής. Τέλος, αιτείται να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί και να καταδικασθεί ο εναγόμενος στην καταβολή της δικαστικής δαπάνης αυτής.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα, η υπό κρίση αγωγή παραδεκτά φέρεται προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο προς εκδίκαση της (άρθρα 17 και 22 ΚΠολΔ), κατά την προκειμένη ειδική διαδικασία των οικογενειακών διαφορών (άρθρα 591, 592 παρ. 3 περ. α', 593-602, 610-613 ΚΠολΔ), είναι δε επαρκώς ορισμένη και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1485, 1486, 1489, 1490, 1493, 1496 εδ. α', 1498, 1389, 1390, 1391, 1392, 340, 341, 345 ΑΚ, 176, 191 παρ.2 και 904, 908 παρ. 1 και 910 περ. 4 ΚΠολΔ. Επομένως, πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της, καθόσον για το παραδεκτό της συζήτησής της έχει τηρηθεί η διαδικασία που προβλέπεται με την παρ. 2 του άρθρου 3 και αρ. 7 παρ. 1 του ν. 4640/2019 (σύμφωνα με το προσκομιζόμενο από 07.11.2022 πρακτικό περάτωσης αρχικής υποχρεωτικής συνεδρίας), για το καταψηφιστικό αίτημα αυτής δεν απαιτείται η καταβολή τέλους δικαστικού ενσήμου (καθώς με την υπ' αρ. 1712/2024 απόφαση ασφαλιστικών μέτρων του Μονομελούς

καθυστέρηση κάθε επιμέρους παροχής μέχρι την εξόφληση. Επίσης, η απόφαση πρέπει να κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, καθώς συντρέχουν οι τασσόμενες κατ' άρθρα 908 και 910 αρ. 4 ΚΠολΔ προϋποθέσεις και να συμψηφιστεί η δικαστική δαπάνη των διαδικών λόγω της συγγενικής σχέσης που τους συνδέει (άρθρα 176, 179 ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδικών.

Δέχεται εν μέρει την κρινόμενη αγωγή ως προς τον πρώτο εναγόμενο.

Υποχρεώνει τον πρώτο εναγόμενο να καταβάλει στην ενάγουσα, για λογαριασμό του ανηλίκου τέκνου τους, 1 ως ανάλογη συνεισφορά του στην ικανοποίηση των διατροφικών αναγκών του, διατροφή ποσού χιλίων πεντακοσίων (1.500) ευρώ μηνιαίως, για χρονικό διάστημα δύο ετών από την επίδοση της κρινόμενης αγωγής, εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός, νομιμοτόκως από την καθυστέρηση κάθε επιμέρους παροχής μέχρι την εξόφληση.

Υποχρεώνει τον πρώτο εναγόμενο να καταβάλει στην ενάγουσα διατροφή ποσού τετρακοσίων (400) ευρώ μηνιαίως, για χρονικό διάστημα δύο ετών από την επομένη επίδοσης της κρινόμενης αγωγής, προκαταβλητέα εντός του πρώτου πενθημέρου εκάστου μηνός, με το νόμιμο τόκο από την καθυστέρηση κάθε επιμέρους παροχής μέχρι την εξόφληση.

Κηρύσσει την απόφαση προσωρινά εκτελεστή.

Συμψηφίζει τη δικαστική δαπάνη των διαδικών.

Κρίθηκε, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση, στο ακροατήριό του, στην Αθήνα, στις 05.05.2025, χωρίς την παρουσία των διαδικών ή των πληρεξουσίων Δικηγόρων τους.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

